

Innledningsvis har vi et spørsmål til undersøkelsen. Vi lurer på om et foreligger forskning eller rapporter som viser dagens karbonavtrykk for hestesporten? Hvis vi skal redusere må vi vite hvor vi står, og er fotavtrykket vårt regnet som stort sammenlignet med annen idrett?

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei? *Vi er usikre på om endringer i struktur fører til økt regional aktivitet direkte: Vi mener vi må ta et skritt tilbake og tenke rekruttering. Hvordan få flere inn i sporten?*

Vi opplever at inngangsterskel er for høy, strenge krav til stevner, dyrevelferd og sikkerhet i fokus er viktig, men kan vi forenkle noe for å bli mindre byråkratiske og kanskje få ned kostnader på små arrangement?

Regelverk kan være komplisert for arrangører, det kan være vanskelig å få tak i kvalifisert TP, og det kan bli dyrt. En velger å avholde aktiviteter som ikke reguleres av KR for å unngå det som oppleves som byråkrati (rideskolestevner, Pay & Jump, banetreninger etc.etc) Dermed mister vi oversikt og vi får mindre dokumentert aktivitet. Kan vi finne andre måter å forenkle og gjøre det rimeligere for arrangør, vi trenger alt vi har av TP, men vi er et langstrakt land, med store forskjeller og det er vanskelig med et regelverk som er likt uansett størrelse arrangement og aktivitet

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten? *For sprang er det allerede differensierte startavgifter for D- L- og E-stevner, og en kan redusere premie ved færre deltakere enn 60 pr dag: Vi tror kanskje ikke startavgift er veien å gå, men vi må gjøre det enklere for arrangør og deltakere.*

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement? *Vi har ikke tro på at dette er veien å gå, vi støtter mindre byråkrati og heller det å gjøre ting enklere. I sprang har vi i dag kvalifisering til høyder, som vi ønsker videreført uavhengig av stevnekategori.*

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

For sprang har vi allerede noen slik differensieringer gjennom Cuper og Thropy som arrangeres på I-stever, i tillegg er det ponniklasser som selvsagt er definert med alder. Skal vi ha egne premieringer basert på alder blir det dyrere for arrangør, det krever merarbeid og gjør ting mer komplisert. Vi kan eventuelt dele inn klasser i Profesjonelle og Amatører opp til og med en gitt høyde, hvor profesjonelle må delta i Utdanningsklasser, men vi ser ikke dette som et stort problem.

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole?

Vi mener at D-stevner på flere enn 2 dager må godkjennes av SU-s, innværende år opplever vi at flere klubber har store arrangement samme helg, noe som ikke er bærekraftig.

I tillegg er det viktig at arrangører forholder seg til klasser som er en naturlig del av de forskjellige kategoriene. D-stevner skal ha tilbud om lave ponni- og hesteklasser.

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Se svar på forrige spørsmål, i tillegg bør en som vi har gjort i sprang for noen år tilbake sagt ja til at det på L-stevner kan avholdes 1 D-klasse pr dag, da gjerne 1 meter, slik at arrangørklubbens medlemmer har et tilbud. Vi foreslår altså at det må være satt en grense for hvor mange klasser en kan avholde i den stevnekategorien som blir lagt til.

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?

I tillegg til former nevnt som eksempler i spørsmålet så må vi se spørsmål 7 i sammenheng med svar på spørsmål 1, mindre byråkrati, forenkle slik at å være en arrangør kan utføres av alle. Mange aktiviteter blir allerede utført i rideskoler og på senter i hele landet, vi må få disse inn i vårt aktivitetsregister, men det krever endring i KR.

Breddeaktiviter:

Gymkana, Kostyme, kvadrilje, kombinasjon av kjepphest og hest (Hobbyhorse+Horse)

For å gi mer økonomi på D- L- og E-stevner kan en arrangere Kjepphestkonkurranse. Gjerne som første klasse, koster ingenting, men en kan få mange deltakere som en heller ikke bruker mye tid på. Vi bør arbeide med å finne ut og forstå hva ungdom ønsker, all idrett mister barn og unge. De ønsker ikke fysisk aktivitet, så vi må forstå hva som skal til for å engasjere og få dem tilbake til aktivitet utenfor hjem og skole.